

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 stycznia 2019 roku, skierowanym przeciwko (...) Akademii (...) w Ł., powód W. N. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda w postępowaniu upominawczym:

a). kwoty 263.737,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 2 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty liczonymi dla kwoty 31.334,70 zł od dnia 2 stycznia 2018 do dnia zapłaty liczonymi dla kwoty 96.809,28 zł za okres od dnia 2 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty liczonymi dla kwoty 135.594,00 zł tytułem niewypłaconego a należnego powodowi wynagrodzenia przysługującego mu ze stosunku pracy;

b). kwoty 6.520,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez powoda w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków pracowniczych, które nie zostały zrekompensowane przez pracodawcę, na które składają się kwoty:

- kwota 134,39 euro, co zgodnie z tabelą kursów średnich NBP z dnia 31 grudnia 2018 roku, wynosi 578 złotych, stanowiąca koszt poniesiony w związku z służbowym wyjazdem naukowym na (...) w (...);

- kwota 250 euro, co zgodnie z tabelą kursów średnich NBP z dnia 31 grudnia 2018 roku wynosi 1.075 złotych, stanowiąca równowartość pięciu diet wyjazdowych na (...) w (...);

- kwota 396 złotych i 348,06 dolarów kanadyjskich (co zgodnie z tabelą kursów średnich NBP z dnia 31 grudnia 2018 roku wynosi 962,00 złotych), stanowiące koszt poniesiony w związku z uczestnictwem w seminarium naukowym w K.;

- kwota 137,85 dolarów kanadyjskich, co zgodnie z tabelą kursów średnich NBP z dnia 31 grudnia 2018 roku wynosi 381,00 złotych, stanowiąca koszt przygotowania materiałów szkoleniowych dla studentów (...) Akademii (...) oraz zabezpieczenia praw autorskich;

- kwota 2.779,80 złotych, stanowiąca koszt prowadzenia strony internetowej, obejmujący utrzymanie domeny, hosting, dwie wersje językowe oraz roczną aktualizację;

- kwota 349,00 złotych, stanowiąca koszt zakupu notebooka będącego narzędziem pracy powoda;

c). kwoty 3.369,00 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z odzyskiwaniem ww należności. Na którą to kwotę składają się:

- kwota 317,00 złotych uiszczona przez powoda tytułem opłaty od wniosku o zawezwanie do próby ugodowej oraz opłaty od pełnomocnictwa;

- kwoty 2.460,00 złotych uiszczona przez powoda tytułem kosztów poniesionych w związku z obsługą prawną na etapie przedsądowym (zawezwania do próby ugodowej);

- kwoty 400,00 złotych, uiszczona przez powoda tytułem kosztów poniesionych w związku z obsługą księgową na etapie przedsądowym (zawezwania do próby ugodowej);

- kwoty 192,00 złote (48,00 zł x 4), tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z koniecznością dojazdów do Sądu,

Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Te same roszczenia powód wniósł w razie wniesienia w ustawowym terminie sprzeciwu i przekazania sprawy do postępowania zwykłego

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód był pracownikiem pozwanego od 1 października 2009 roku, na warunkach określonych w umowie o pracę wraz z załącznikami do tejże w postaci aneksu z tego samego dnia. W pkt 5 umowy wskazano, że powód przynależy do minimum kadrowego studiów I i (...) stopnia na kierunku zarządzanie co uniemożliwiało powodowi podjęcie dodatkowej pracy na innej uczelni. Na podstawie umowy pozwany zatrudniając powoda na stanowisku profesora zobowiązał się do zapłaty powodowi łącznej kwoty miesięcznej 13.500,00 zł brutto, i zwrotu kosztów w wysokości 8000 zł. Powód wskazał, iż od 2014 r. pozwana zaczęła wypłacać mu wynagrodzenie w innym terminie i w niższej kwocie. Bezsukutecznie wielokrotnie próbował ustalić przyczynę tego stanu rzeczy. W związku z tym powód dochodzi różnicy pomiędzy wynagrodzeniem faktycznie wypłaconym a należnym za lata 2016 -2018. W ocenie powoda pozwany nie wywiązał się też należycie z obowiązku zwrotu na jego rzecz udokumentowanych i poniesionych przez niego w związku z wyjazdami służbowymi kosztów, kosztów przygotowania materiałów szkoleniowych dla studentów, oraz zabezpieczenia praw autorskich, kosztów prowadzenia strony internetowej, kosztów zakupu notebooka będącego narzędziem pracy powoda, do których zwrotu w świetle zawartej umowy o pracę zobowiązany był pozwany i które były mu przedstawiane.

Powód wskazał też, że dążył do ugodowego rozwiązania sporu, poniósł koszty związane z posiedzeniem pojednawczym. W tym zakresie uznał, iż poniósł szkodę, która winna zostać naprawiona.

/ pozew k. 3-15/

Zarządzeniem z dnia 18.03.2019 r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i skierowano sprawę do postępowania zwykłego.

/ zarządzenie k. 89/

W toku procesu na rozprawie w dniu 19.09.2019 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarówno co do zasady jak i wyliczonych kwot. Pozwany podniósł, iż w oparciu o ustalone warunki współpracy wynikające zarówno z umowy o pracę jak i umów o dzieło wynagrodzenie należne powodowi oraz zwrot wydatków były wypłacane powodowi w należnej wysokości. Pełnomocnik pozwanego podniósł też zarzut przedawnienia w całości wszystkich roszczeń zgłoszonych w pozwie. Pełnomocnik powoda poparł powództwo i podniósł, iż zarzut przedawnienia nie był dotychczas podnoszony dlatego uznać należy go za spóźniony.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 00:03:22 -00:21:34/

Pismem procesowym z dnia 14.10.2019 r. ustanowiony w toku procesu kolejny pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych

/pismo pozwanej k. 395-398/

Na rozprawie w dniu 19.05.2022 poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik powoda poparł powództwo w całości wskazując, że kwestionuje wszelkie oświadczenia zawarte w złożonych dokumentach z uwagi na to że nie zawierają podpisów powoda. Pełnomocnik powoda wskazał, że jeżeli chodzi o argument dotyczący minimalnego wynagrodzenia profesora ewentualnie wynagrodzenia z regulaminu są to jedynie argumenty dotyczące tego, iż wynagrodzenie powoda z całą pewnością powinno być wyższe. Nie jest to zmiana przedmiotowa powództwa. Powód nadal dochodzi wynagrodzenia w oparciu o umowę wskazaną w pozwie. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 19.05.2022 00:09:35-00:15:16/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. N. (1) ma tytuł profesora.

/ bezsporne/

Spoleczna Akademia (...) siedzibą w Ł. jest uczelnią niepubliczną prowadzącą działalność pod adresem ul. (...). Jej poprzednikiem prawnym od 30.01.1995 r. była Społeczna Wyższa Szkoła (...).

/ bezsporne ewidencja uczelni niepublicznych k. 55-55 odpis z KRS k. 380-384/

W dniu 1.10.2009 r. ww. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony data rozpoczęcia pracy 1.10.2009 r. rodzaj umówionej pracy: profesor w pełnym wymiarze czasu pracy pensum 120 godz. Wynagrodzenie miesięczne 2.100 zł. W umowie zastrzeżono, iż dla W. N. (1) od 1.10.2020 r. (...) stanowić będzie podstawowe miejsce pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27.07.2005 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym. Pracownik przynależy do minimum kadrowego w (...) studiów I i (...) stopnia na kierunku zarządzanie. Wynagrodzenie 2100 zł brutto płatne miesięcznie.

/ umowa o pracę k. 53 nadto w aktach osobowych powoda załączonych do akt sprawy kopia k. 411- 452, zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

W ramach zawartej umowy o pracę powód dodatkowo przedstawił kserokopię aneksu do umowy o pracę zawartej pomiędzy Społeczną Wyższą Szkołą (...) ((...)) w Ł. a W. N. (1), z dnia październik 1, 2009 w świetle którego:

1. (...) akceptuje to, że W. N. jest także zatrudniony na U. cif N., F., (...), oraz podejmować będzie inne kontrakty poza granicami (...) (które nie będą kolidować z planowanymi zajęciami w (...)). Podjęcie takich kontraktów nie wymaga dodatkowej zgody ze strony (...).

2. W pierwszych trzech lat obowiązywania umowy, może być ona rozwiązana jedynie za porozumieniem stron, bez względu na to czy Oddział (...) w O. otrzyma czy nie uprawnienia do studiów drugiego stopnia. Wyjątek od tej zasady stanowić może zaprzestanie kształcenia na kierunku (...) w (...).

3. Umowa o dzieło na łączną kwotę roczną 136,800.00 zł, jest płatna w równych ratach miesięcznych.

4. Wykłady W. N. prowadzone będą w Ł.. W przypadku konieczności prowadzenia zajęć w O. przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 1000 zł/ dzień.

5. Zakres wykładów W. N. ograniczony zostaje do 60 godz./rok-akademicki. Pozostałe 60 godz. obciążenia dydaktycznego realizowane będzie w formie ćwiczeń, internetowych indywidualnych kontaktów ze studentami, prowadzenia seminariów dyplomowych oraz innych prac dydaktycznych.

6. Przyjmuje się, jako generalną zasadę, że:

- W. N. prowadzić będzie przez tydzień zajęcia dydaktyczne w grudniu (tydzień pomiędzy 8/12 a 22/12), i/lub w pierwszym tygodniu marca i/lub po 15/04)

- terminy zajęć będą wspólnie uzgadniane, i z wyłączeniem sytuacji wyjątkowych, określone będą z trzy miesięcznym wyprzedzeniem;

- zajęcia prowadzone będą w salach w pełni wyposażonych w sprzęt do wykorzystywania PPoint prezentacji.

7. (...) wspierać będzie starania o uzyskanie grantów z KJBNU, i w przypadku uzyskania grantu przez W. N. obciążenie z tytułu kosztów pośrednich, administracyjnych, itp. wynosić będzie 17,5% kosztów projektu.

8. W. N. zobowiązany jest do średnio dwóch publikacji w roku akademickim począwszy od 1/10/2010 (publikacja to artykuł w czasopiśmie fachowym, rozdział w książce/monografii, lub książka/monografia).

9. Co najmniej jeden raz w roku akademickim W. N. uprawniony jest do dofinansowanego wyjazdu w ramach programu (...).

10. W. N. przysługuje 8,000 zł (osiem tysięcy złotych) na rok akademicki dofinansowania na prowadzenie prac badawczych/prezentacje wyników prac prowadzonych pod patronatem lub przy wsparciu (...).

Pozostałe warunki Umowy pozostają bez zmian.

/ kopia aneksu k. 54/

Na wskazanej kopii aneksu widnieje tylko i wyłącznie podpis kanclerza J. G., brak jest podpisu powoda. Wskazanego dokumentu brak w aktach osobowych powoda. Informacja o aneksie jest wykreślona ze spisu dokumentów zawartego w aktach osobowych powoda. Nie ma jej w dokumentach kadrowych jak i księgowych pozwanej.

/ kopia aneksu k. 54 akta osobowe powoda załączone do akt sprawy kopia k. 411- 452 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

J. G. była kanclerz uczelni nie kojarzy okoliczności zwianych z zawarciem ww aneksu. Nie ustalała jego warunków. Podpisywała dokumenty dotyczące spraw finansowych ale po zatwierdzeniu przez rektora. To rektor R. P. (1) mógł ustalić warunki precyzujące umowę o pracę. W ocenie J. K. określona w aneksie (...).800 mogła stanowić wynagrodzenie z umowy o dzieło na rok akademicki, przy czym mogło być to płatne w równych częściach miesięcznych. Jednakże winna zostać zawarta szczegółowa umowa o dzieło określająca jej przedmiot sposób jego wykonania, określony rezultat.

/ zeznania świadka J. G. protokół z rozprawy z dnia 24.02.2022 00:09:15-00:35:08/

Powód nie kwestionował tego, iż w ramach aneksu godził się na wykonanie dzieła . Nie składał oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych od oświadczenia złożonego np. pod wpływem błędu. Nie rozmawiał z szefem na temat warunków umowy. O tym że ma do czynienia z umową o pracę sądził na podstawie rozmowy z prof. S..

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Warunki współpracy z powodem były regulowane dodatkowo zawieranyimi z nim umowami z lat 2010 – 2017 r. o przeniesienie autorskich praw majątkowych do przeprowadzonych wykładów akademickich opracowań, napisanych rozpraw naukowych, popularno – naukowych, podręczników skryptów, artykułów i recenzji prac, projektów prac naukowo badawczych recenzji dorobku naukowego lub do afiliowanych przez uczelnię utworów wskazanych w załącznikach.

Stosunków stron w tym zakresie dotyczyły umowy.

1. nr UD (...) z dnia 1.10.2010 na okres do 30.09.2011 za wynagrodzeniem w wysokości 137.040,- zł płatnym w ciągu 21 dni od przestawienia rachunku;

2. nr UD (...) z dnia 1.10.2011 na okres do 30.09.2012 za wynagrodzeniem w wysokości 137.040,- zł płatnym w ciągu 21 dni od przestawienia rachunku;

3. nr UD 109/12/13 z dnia 1.10.2012 na okres do 31.07.2013 za wynagrodzeniem w wysokości 114.200,- zł płatnym w miesięcznych zaliczkach w wysokości 11.420,-zł brutto każda;

4. nr 130/13/14 z dnia 01.08.2013 r. za wynagrodzeniem w wysokości 137.040,- zł brutto płatnym w 12 miesięcznych ratach w wysokości 11.420,- zł brutto;

5. nr 79/13/14 z dnia 16.07.2014 r. określająca wynagrodzenie powoda na kwotę 137.040,- zł płatne w 12 miesięcznych ratach 11.420,- zł brutto;

6. nr 194/15/16 z dnia 17.07.2015 r. określająca wynagrodzenie powoda na kwotę 22.840,- zł płatne w dwóch miesięcznych ratach w kwocie 11.420,- zł brutto;

7. nr 236/15/16 z dnia 01.10.2015 r. określająca wynagrodzenie powoda na kwotę 100.000,- zł brutto płatną w 10 miesięcznych ratach 10.000,- zł brutto;

8. nr 95/16/17 z dnia 14.07.2016 r. określająca wynagrodzenie powoda na kwotę 35.000,- zł brutto płatne w 7 miesięcznych ratach 5.000,- zł brutto;

9. nr 284/16/17 z dnia 21.02.2017 r. określająca wynagrodzenie powoda na kwotę 25.000,- zł brutto płatne w 5 miesięcznych ratach 5.000,- zł brutto.

Ostatnia umowa o przeniesienie praw autorskich wygasła z dniem 31.07.2017 r.

/ kopie umów umowy o przeniesienie praw autorskich k. 399-407, k.138- 152, k. 615-629 /

Wskazane umowy poza umową z dnia 1.10.2010 i 16.07.2014 r. nie są podpisane przy tym powód kwestionuje fakt złożenia wskazanego podpisu.

/ bezsporne/

Wszystkie umowy o dzieło były zawierane na okres jednego roku akademickiego od października do września. Umowy zawierały określenie sposobu wykonania umowy. Taka umowa mogła być odnowiona na innych warunkach lub wcale nie być odnowiona. Wpłaty odbywały się przez księgowość. Zazwyczaj określały kwotę na cały rok akademicki, przy czym miały być płatne w równych częściach miesięcznych.

/ zeznania świadka J. G. protokół z rozprawy z dnia 24.02.2022 00:09:15-00:35:08

W ramach zawartej umowy o pracę powód był zobligowany o prowadzenia wykładu, publikacji i pomocy innym pracownikom w pisaniu ich prac konsultacji ze studentami – są to charakterystyczne elementy pracy wykonywane przez profesora na uczelni. Wykłady nie były ściśle określone zamknięte w czasie. Powód był samodzielnym pracownikiem naukowym, a uczelnia kontrolowała czy przeprowadził wykład złożył sprawozdanie z przeprowadzonego kursu. Tematy wykładów były konsultowane z osobą, która nadzorowała kierunek. wnioskodawca prowadził też indywidualne spotkania ze studentami także internetowe. Konsultował prace dyplomowe na prośbę studentów. Kontaktował się ze studentami drogą mailową. Dział planowania decydował gdzie mają się odbyć jego zajęcia. Powód się do tego dostosowywał. Przyjmowano ustalenia wygodne dla wszystkich. Kto będzie słuchaczem decydował pozwany.

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Wnioskodawca wykonywał wszystkie obowiązki wynikające z umowy pracę. W ramach pensum miał wyłącznie 120 godzin w roku akademickim.

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Powód w ramach współpracy z uczelnią wywiązywał się też z obowiązku dwóch publikacji rocznie. Pisał pod afiliacją pozwanego. W ramach tych zadań nie miał obowiązku stosowania się do poleceń pracodawcy.

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23 zeznania świadka Ł. S. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:14:12 -00:40:36 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2018 r. Dz.U.2018.1838 w sprawie wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla profesora w uczelni publicznej Wysokość minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla profesora w uczelni publicznej wynosi 6.410,- zł.

/ bezsporne/

W pozwanej w spornym okresie obowiązywały regulaminy pracy, regulujące m.in. termin miejsce i czas wypłaty wynagrodzenia – z dołu, w ostatnim dniu miesiąca, na rachunek bankowy. W świetle kolejnych regulaminów pracy obowiązujących od dnia 1.03.2011 zgodnie z ich § 15 lub § 17 Pracownik może wykonywać dodatkowe prace, w tym w ramach projektów badawczych i dydaktycznych finansowane ze źródeł zewnętrznych (m.in. projektów). Za wykonanie dodatkowych prac pracownik otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie.

/ regulaminy pracy k. 764- 817/

Natomiast obowiązujące u pozwanego w spornym okresie regulaminy wynagradzania z dnia 1.03.2007, 1.03.2011. 17.03.2014 stanowiły, iż wynagrodzenie pracownika za pełny miesięczny wymiar czasu pracy nie może być niższe od minimalnego wynagrodzenia (§ 5). Pracownicy uczelni otrzymują wynagrodzenie za pracę w oparciu o tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego i zasady przyznawania pozostałych składników wynagrodzenia oraz świadczeń związanych z pracą załącznik nr 1 (§ 6 ust. 1). Ponadto w świetle § 7 ust. 6 regulaminu zgodnie z § 15 lub 17 Regulaminy pracy (w zależności od okresu obowiązywania) za wykonanie dodatkowych prac pracownik otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie finansowane ze źródeł zewnętrznych (m.in. projektów)wysokość dodatkowego wynagrodzenia nie może przekraczać górnych granic widełek stawek określonych w regulaminie wynagrodzeń dla poszczególnych grup pracowników i musi być w całości pokryte ze środków zewnętrznych (np. projektów)

Zaszeregowanie osobiste pracownika uczelni do określonej kategorii następowało w oparciu o taryfikator kwalifikacyjny stanowiący załącznik nr 1 do regulaminu. Przy tym w świetle każdego z obowiązujących w danym okresie załączników wynagrodzenie dla poszczególnych grup pracowników zakreślono określonym przedziałem w przypadku Profesora jako pracownika dydaktyczno – naukowego:

- załącznika do regulaminu z 1.03.2007 brak (ww. dokumentu nie odnaleziono)

- w świetle załącznika do regulaminu z dnia 1.03.2011: 1.500,- zł – 20.000,- zł

- w świetle załącznika do regulaminu z dnia 17.03.2014 r.: wynagrodzenie minimalne – 20.000,- zł

- w świetle załącznika do regulaminu z dnia 1.02.2021 r. od płacy minimalnej do 10.000,- zł

/ regulaminy wynagradzania z załącznikiem k. 550-554 k. 749- 763/

Natomiast zgodnie z § 37 Statutu pozwanego pracownicy naukowo – dydaktyczni są zobligowani kształcić i wychowywać studentów w tym nadzorować opracowywanie przez studentów prac zaliczeniowych i semestralnych dyplomowych pod względem merytorycznym i metodycznym prowadzić działania badania naukowe i prace rozwojowe uczestniczyć w pracach organizacyjnych uczelni wysokość wynagrodzenia za pracę oraz szczegółowy zakres i wymiar obowiązków nauczyciela akademickiego określa rektor przy czym roczny wymiar zajęć dydaktycznych dla profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego i profesora w wizytującego wynosi od 30-240 godzin dydaktycznych.

/ statut pozwanego k. 295-319/

Powód otrzymywał wynagrodzenie z umowy o pracę i dodatkowo zmienne wynagrodzenie związane z rezultatami swojej pracy naukowej. Dodatkowe wynagrodzenie wynikało z umowy towarzyszącej związanej z publikacjami – umów o przeniesienie praw autorskich.

/ zeznania świadka Ł. S. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:14:12 -00:40:36, zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Wynagrodzenie z umowy o pracę zależało od realizowanego pensum jeśli było to 10-15 godzin w miesiącu to wynagrodzenie było niewielkie. Wynagrodzenie było zawsze negocjowane. Zdarzało się, że w spornym okresie profesor był zatrudniany z minimalnym wynagrodzeniem.

/ zeznania świadka Ł. S. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:14:12 -00:40:36, zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

W okresie zatrudnienia powód opublikował prace naukowe w ramach umów o dzieło, za które otrzymał wynagrodzenie. Jeśli publikowany jest artykuł z konferencji to uczelnia mogła zrefundować publikację. Za to płacił publikujący. Powód decydował na temat tego gdzie chce publikować i w jakim temacie nie było to w żaden sposób narzucane przez uczelnię. Zobligowany był do konsultowania kwestii dotyczących wartości naukowych publikacji i wartości grantów.

/ karty wynagrodzeń za lata 2009 -2019 k.741-748, karty wynagrodzeń i potwierdzenia przelewu za lata 2016-2018 k. 462 -467 zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23, zeznania świadka Ł. S. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:14:12 -00:40:36 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Powód był uprawniony do dofinansowania wyjazdów naukowych, prac badawczych oraz prezentacji wyników prac prowadzonych pod patronatem pozwanego jeśli zleciła to uczelnia. W związku z tym w okresie 2011 -2018 r. otrzymał dofinansowanie z środków własnych uczelni oraz środków zewnętrznych – projekty E.. Powyższe odbywało się także w ramach odrębnie zawartych umów. W 2017 r. podstawą rozliczeń była umowa (...) Finlandia zawarta z powodem. Realizacja wskazanej umowy ze względów zdrowotnych po stronie powoda nie doszła do skutku. W związku z tym w ramach wzajemnych rozliczeń powód zwrócił niewykorzystane koszty.

/ potwierdzenia przelewu k. 62-67, karty wynagrodzeń za lata 2009 -2019 k.741-748 umowa na wyjazd pracownika w programie E. (...) (...) (...) dokumentacja związana z rozliczeniem kosztów k. 468-473, 477-479 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Uczelnia generalnie nie zwraca kosztów zakupów prywatnych laptopów, zakupuje służbowe laptopy. Uczelnia daje możliwość korzystania z drukarek i tonerów na uczelni nie zwraca natomiast za ich wykorzystanie. Nie zwraca kosztów na utrzymanie prywatnych stron internetowych.

/ zeznania świadka Ł. S. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:14:12 -00:40:36 zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Łącznie powód w okresie od daty zawarcia umowy o pracę i umów o dzieło otrzymał wynagrodzenie za okres od 2009 -2019 r. zgodnie z kartami wynagrodzeń.

/karty wynagrodzeń za lata 2009 -2019 k.741-748, karty wynagrodzeń i potwierdzenia przelewu za lata 2016-2018 k. 462 -467 potwierdzenia przelewu k. 62-67/

Począwszy od miesiąca sierpnia 2017 r. powód otrzymuje wyłącznie wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę.

/ bezsporne, karty wynagrodzeń za lata 2009 -2019 k.741-748, karty wynagrodzeń i potwierdzenia przelewu za lata 2016-2018 k. 462 -467 potwierdzenia przelewu k. 62-67, zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

W dniu 2.06.2017 powód otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę z przyczyn organizacyjnych.

/ wypowiedzenie umowy o pracę k. w załączonych aktach osobowych zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Powód odwołał się od powyższego wypowiedzenia. W procesie toczącym się pod sygnaturą VII P 608/17 przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – (...)w W. powód domagał się odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem. Przy tym określając wysokość dochodzonego odszkodowania na kwotę 6.300,- odwołał się do kwoty należnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w wysokości 2.100,- zł.

/bezsporne odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę z załącznikami k. 1-10 załączonych akt VII P 608/17 kopia k. 573-577/

W dniu 28.09.2017 r. pozwany cofnął za zgodą powoda sporne wypowiedzenie.

/ oświadczenie w przedmiocie cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w załączonych aktach osobowych zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

W dniu 9 listopada 2017 r. postępowanie w sprawie VII P 608/17 zakończyło się umorzeniem z uwagi na cofnięcie pozwu.

/ postanowienie z 9.11.2017 k. 27 załączonych akt VII P 608/17, odpis k. 570/

Wnioskodawca w 2018 r. w ramach współpracy z pozwaną zgodził się na wyjazd do uniwersytetu (...) z lokalizacją w H.. O możliwości wyjazdu w ramach programu E. dowiedział się ze strony internetowej pozwanej. Jednakże okazało się, że miejscowością docelową nie będą H. lecz inne miejsce na północy (...). W związku z tym przekroczone zostały koszty, które ustalone zostały programie E. na ten cel tj. przelot i zakwaterowanie powód dostał od pozwanej w ramach programu 700 euro. Powód liczył, że wskazane koszty zostaną mu zwrócone z funduszy przypisanych na tego typu wyjazdy. To uczelnia zaproponowała wskazany wyjazd natomiast powód na ten wyjazd się zgodził. Kwestia hotelu i przelotu spoczywała na powodzie. Powód pokrył różnicę w kosztach nadto domaga się kwoty odpowiadającej 5 dietom za pobyt.

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

W styczniu 2018 r. powód uczestniczył w seminarium w K. gdzie z ramienia pozwanej miał prestiżowe wystąpienie obecnie zamieszczone na jego stronie internetowej do dyspozycji studentów (...). Powód poniósł koszty związane ze wskazanym wyjazdem w tym związane z przelotem z (...) gdzie mieszka.

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Przygotowywanie materiałów szkoleniowych nie leżało do obowiązków powoda w ramach umowy o pracę. Ich przygotowywanie wiązało się z jego działaniem jako profesjonalisty. Wnioskodawca poniósł koszty związane z ich przygotowaniem z własnych środków.

/zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Wnioskodawca poniósł koszty związane z utrzymaniem domeny, hosting w dwóch wersjach językowych (EN, PL) roczną aktualizacją w kwocie 2.779,80 zł - wynikające z faktury (...) wystawionej przez SFERA – J. D. w dniu 6.11.2018 r., zwrotu których w ramach zawartej umowy domaga się od (...). (...) poniósł koszty wyłącznie związane z otwarciem strony internetowej opłatą za domenę. Nie pokryła kosztów związanych z jej dalszym utrzymywaniem – przedłużeniem. Wskazana strona jest pod nazwiskiem powoda są tam informacje o dorobku naukowym powoda i materiały szkoleniowe dla studentów. Dostępna jest dla wszystkich zainteresowanych nie jest przeznaczona wyłącznie dla studentów pozwanego.

/ faktura k. 46, dowód wpłaty k. 47, koperta k 456, zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Powód poniósł koszty związane z kupnem notebooka wykorzystywanego dla pracy dla (...) w kwocie 349,00 zł. Powód uważa, iż zwrot tych kosztów jest uzasadniony jego doświadczeniem zawodowym i umożliwieniem pracy. Wnioskodawca wykorzystywał go do wszystkich wykładów prowadzonych przez pozwanego z uwagi na to że sprzęt komputerowy na salach wykładowych mimo umowy nie był dostarczany.

/ faktura k. 49 zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Powód w związku z konferencją naukową w maju 2018 r. poniósł koszty rezerwacji hotelu w P. w kwocie 267,64 zł, koszty przelotu do P. w kwocie 677,10 zł. Powód nie pamięta czy wskazane koszty zostały mu zwrócone przez pozwaną.

/ faktury k. 78-79 zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Powód poniósł koszty związane naprawą komputera w kwocie 200 zł. Jest to jego prywatny laptop.

/ faktura k. 80 zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

W ramach korespondencji listownej i korespondencji mailowej z uczelnią (działem kadr, Księgownością, profesorem A. B., Rektorem R. P.), W. N. niejednokrotnie próbował wyjaśnić kwestię wysokości wypłacanych mu wynagrodzeń. Poruszał odpowiednio następujące tematy:

- korespondencja z dnia 8.02.2018 r. o aktualnie wykonywanej pracy,
- korespondencja e-mail z dnia 3.05.2018 r. o zwrot środków w oparciu o kopię przelewów dotyczącymi opłat za redakcję artykułu opłat konferencyjnych i brak uiszczenia faktury za utrzymywanie strony internetowej,
- korespondencja e-mail z dnia 11.05.2018 r. dot. przelewów za tonery do drukarek rozliczenia pozostałych wydatków z wyjazdu E. do (...) (...),
- korespondencja e-mail z dnia 17.05.2018 r. w przedmiocie rozliczenia wydatków za E. i opłaty za tonery,
- korespondencja e-mail z dnia 23.05.2018 r. dotycząca przekazania faktur za hotel w P. w czasie konferencji, przelot do P., naprawę komputera używanego w czasie zajęć w (...),
- korespondencja z dnia 25.06. 2018 z żądaniem zapłaty zaległego honorarium,
- korespondencja e-mail z dnia 14.06. 2018 dotycząca wyjaśnienia zwrotu kosztów wyjazdu do (...) (...) zgodnie z pkt 10 do umowy,
- korespondencja e-mail z dnia 16.06.2018 r. w przedmiocie rozliczenia ww wydatków E.,
- korespondencja e-mail z dnia 29.06.2018 r. dotycząca opóźnień w rozliczeniu wydatków z wyjazdu służbowego do P. i wyjazdu do (...),
- korespondencja z dnia 3.07.2018 r. o możliwość opłacenia wydatków z puli na rozwój naukowy/ sprzęt biurowy (8.000 zł) poniesionych w związku z seminarium w dniu 10.01.2018 r. w K. obejmujących przejazd W. – K. – W., hotel część kosztów przelotu (w związku ze świętami (F.- W. – F.) załączając kopie rachunków fakturę i bilety,
- korespondencja z dnia 5.07.2018 r. dotycząca wypłaty zaległego honorarium wyjaśnienia sposobu obliczenia wynagrodzenia z umowy o dzieło od 1.04.2014 r.,
- korespondencja z dnia 19.07.2018 r. z prośbą o wysłanie w terminie 2 tygodni Pit-11 za 2015, 2016 i 2017 r.,

- korespondencja z dnia 23.12.2018 r. dotycząca opisu trzech tematów prac badawczych jakie W. N. zamierzał prowadzić,

- korespondencja z dnia 24.12.2018 r. zwrot poniesionych kosztów w kwocie 2.779,80 zł zgodne z punktem 10 do aneksu tytułem utrzymywania i aktualizacji strony internetowej oraz 349.00 zł zgodnie z fakturą za zakup notebooka który wykorzystuje do prowadzenia prac dla (...), zwrot kosztów w związku z wyjazdem do (...) w zwiększonej wysokości które miały wynikać błędu (...), za uczestnictwo w seminarium w K. w styczniu 2018, za przygotowani materiałów szkoleniowych dla studentów (...).

/ kserokopia korespondencji listownej k. 21-45 oryginały koperta k. 456, korespondencja e –mail k. 69-77, k. 455, 457-458 zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23 zeznania powoda protokół z rozprawy z dnia 19.09.2019 r. 00:23:23 -01:35:23/

Powód w związku z zgłoszonymi w niniejszym procesie żądania wypłaty wynagrodzenia wówczas na kwotę 230.000 zł wysłał do uczelni zawezwanie do próby ugodowej z 31 lipca (...). W związku z tym przed Sądem Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi X Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń społecznych we wrześniu 2018 toczyło się postępowanie w wyniku którego do zawarcia ugody nie doszło.

/ zawezwanie do próby ugodowej k. 17-19, protokół z posiedzenia z dnia 20.09.2018 r. k. 20/

W. N. poniósł koszty pomocy prawnej związane z poradą prawną na etapie przedsądowym oraz związane z opłatami i reprezentowaniem w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej odpowiednio w kwotach 250 zł, 217,00 zł, 400 zł i 2460 zł.

/ faktury k. 48, 50, potwierdzenie przelewu k. 51,52, 5758/

W chwili obecnej W. N. nie jest już pracownikiem pozwanej uczelni.

/ bezsporne, zeznania świadka T. K. protokół z rozprawy z dnia 20.10.2020 r. 00:40:36-01:06:53/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z wyżej powołanych dokumentów dołączonych do akt sprawy, zeznań świadków oraz częściowo w oparciu o zeznania powoda.

Sąd uznał że wszystkie złożone w sprawie dokumenty także te w formie kserokopii i nie opatrzone podpisem powoda z wyjątkiem kserokopii aneksu do umowy o prace, z którego w praktyce powód wywodził swe roszczenia mogą stanowić podstawę ustaleń w procesie. Sąd zauważa że wydruki systemów księgowych pozwanego zawierających potwierdzenia przelewu, karty wynagrodzeń, jak i potwierdzenia przelewu są spójne wzajemnie ze sobą korespondują co do wskazywanych w nich wartości wypłacanych/ bądź wpłacanych kwot, nie mogą być zatem podważane jako dowód w sprawie tylko z tego względu, iż nie stanowią oryginalnej dokumentacji potwierdzającej dokonanie określonej transakcji. Wyłączenie możliwości posłużenia się kserokopią dokumentu, jako dowodu w tych okolicznościach, prowadziłoby do powstania niewynikającego z przepisów zakazu dowodowego. Dostatecznym zabezpieczeniem przed nadużyciami w tym zakresie jest, ujęty w art. 233 § 1 k.p.c., obowiązek przeprowadzenia przez sąd wszechstronnej oceny wiarygodności takiego dowodu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2014r., III CSK 254/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 stycznia 2016r., I ACa 823/1, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 8 grudnia 2016r., II AUa 151/16).

Kierując się także powyższymi względami za podstawę ustaleń w procesie sąd przyjął również udostępnione przez stronę pozwana kserokopie umów o przeniesienie praw autorskich zwartych z powodem w okresie 2010- 2017 r., choć w istocie w większości nie były one opatrzone podpisem powoda i mimo to, że także te zawierające podpis, powód kwestionował zaprzeczając, że to on je podpisał. W ocenie sądu na fakt wykonywania tych umów w rzeczywistości wskazują bowiem okoliczności sprawy. Podnieść należy, iż w świetle wspomnianych kart wynagrodzeń i potwierdzeń przelewów powodowi z tytułu współpracy z pozwaną konsekwentnie przekazywano wynagrodzenie za pracę w

wysokości 2.100,- zł brutto nadto kwoty określone w powyższych umowach. Przesłuchani w procesie świadkowie zwłaszcza Ł. S. i T. K. potwierdzili, iż powód w okresie współpracy z pozwaną konsekwentnie realizował umowy o przeniesienie praw autorskich do afiliowanych przez uczelnię utworów tj. odpowiednich publikacji. Nadto, w ocenie sądu powód przejawia dość swobodne podejście do zawieranych umów i podpisywania dokumentów. Nie może także ująć uwadze sądu fakt, iż powód przez długie okresy przebywał poza granicami Polski – co mogło utrudniać uzyskiwanie jego podpisów na dokumentach. Dlatego w ocenie Sądu uznać należy, iż twierdzenie powoda, że nigdy takich umów nie podpisywał/nie zawierał wynikało wyłącznie ze stanowiska jakie prezentował w procesie. Nie należy też tracić z pola widzenia, iż wypowiadając się na temat aneksu do umowy o pracę powód przyznał w swych zeznaniach, że nie kwestionował tego, iż w ramach aneksu godził się na wykonanie dzieła. Nie składał oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych od oświadczenia złożonego np. pod wpływem błędu. Nie rozmawiał z szefem na temat warunków umowy. O tym, że ma do czynienia z umową o pracę wnioskował na podstawie rozmowy z prof. S.. Przy czym ten ostatni przesłuchany w procesie wyraźnie wskazał, iż podstawą rozliczeń z powodem była zarówno umowa o pracę jak i odrębne umowy o dzieło umowy towarzyszące związane z publikacjami. Trudno dojść zatem do przekonania, iż współpracę z pozwaną powód realizował tylko i wyłącznie w oparciu o umowę o pracę w oparciu o rzekomo zawarty w dniu podpisania umowy o pracę aneks do niej. Znamiennym jest również, że powód co widać także na przedstawionych potwierdzeniach przelewów i kartach wynagrodzeń konsekwentnie począwszy od 2010 r. otrzymywał kwoty wynagrodzenia z odrębnie dwóch tytułów jednego odpowiadającego kwotom wynikającej z zawartej w dniu 1.10.2009 r. umowy o pracę (bez domniemanego aneksu) i drugą z tytułu umów przeniesienie praw autorskich. Brak dowodów na to by kiedykolwiek wypłacono mu w ramach umowy o pracę kwoty wskazane w aneksie. Powód przy tym nigdy nie domagał się wyrównania rzekomo niewypłaconego w 2009 r. wynagrodzenia ze stosunku pracy. Podkreślić należy też, iż poza niepodpisaną przez powoda kopią wskazanego dokumentu brak jest jego oryginału. Nie ma go ani w aktach osobowych ani w jakiegokolwiek dokumentacji pozwanego choć winien być podstawą czynności zarówno kadrowych jak i księgowych. J. G., która go podpisała zaprzecza, że negocjowała warunki jego zawarcia, nie pamięta żadnych okoliczności związanych z jego podpisaniem czy ewentualna realizacją. Fakt niepodpisania tego dokumentu przez powoda i złożenia go w kserokopii nawet nie poświadczonej „za zgodność” przez pełnomocnika, jest szczególnie znamienny wobec tego, iż to powód jest w jego posiadaniu i przedstawia go w toku postępowania, wywodząc z niego przeważającą część swoich roszczeń. Sąd doszedł zatem do przekonania, iż wskazany aneks nigdy stron w takim kształcie nie obowiązywał a co najwyżej stanowił nieskonkretyzowaną propozycję współpracy, czy sprecyzowania warunków współpracy, która jednak nie dostała dookreślona w formie umownej do stosunku pracy. Podkreślenia wymaga też, że w procesie brak dowodów na to, iż były realizowane pozostałe warunki umowne wynikające z aneksu. Sąd przy tym nie traci z pola widzenia, że powód co niesporne otrzymywał określone środki w ramach realizacji programów E. czy na pokrycie kosztów czy dofinansowanie wyjazdów naukowych konferencji. Jednakże zauważyć należy, iż powyższe nie było pochodną zawarcia spornego aneksu lecz wynikało wprost z umowy o pracę i polecenia pracodawcy w świetle obowiązujących u pozwanej w spornych okresach regulaminów pracy i wynagradzania nadto treści umów o dzieło - umów o przeniesienie praw autorskich. Tym samym z faktu, iż powód otrzymywał pewne środki na pokrycie kosztów związanych z realizacją programu E. czy zwroty uznanych za uzasadnione przez uczelnię kosztów poszczególnych konferencji naukowych nie sposób wywodzić prostego wniosku o obowiązywaniu aneksu ze wszystkimi jego konsekwencjami. Podkreślić też warto, iż wytaczając pozwanemu proces o odszkodowanie za nieusprawiedliwione wypowiedzenie umowy o pracę w 2017 r. powód określając wysokość należnego mu odszkodowania odwołał się jedynie do wynagrodzenia z umowy o pracę w wysokości 2.100,- a nie z uwzględnieniem kwot wynikających także z aneksu. W tych okolicznościach Sąd dał wiarę powodowi jedynie w zakresie okoliczności, które posłużyły do poczynienia ustaleń, zaś w części w jakiej twierdził, iż strony obowiązywał aneks z dnia 1.10.2009 r. zeznania te jako niekorespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym jako niewiarygodne uznał za nieprzydatne dla poczynienia ustaleń w procesie.

Czyniąc ustalenia sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 kpc pominął wniosek pełnomocnika pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań T. K. na fakt iż aneks nr (...) nie znajdował się w aktach osobowych, nie dotyczył umowy o pracę i nie mógł być w związku z tym usunięty. Podnieść należy, iż świadek składając zeznania na rozprawie w dniu 20.10.2020 r. odniósł się także do wskazanych okoliczności tj. kwestii wykreślenia ze spisu dokumentów akt osobowych powoda

wskazanego dokumentu wskazując że w zasadzie nie ma wiedzy w tym przedmiocie. Dlatego uznać należy, iż wskazany wniosek zmierzał wyłącznie do nieuprawnionego przedłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

W pierwszej kolejności odnieść należy się do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia wszystkich zgłoszonych w procesie roszczeń.

Mając na uwadze w tym względzie wniosek strony powodowej o jego pominięcie jako spóźnionego wskazać należy zarzut przedawnienia nie może być potraktowany jako spóźniony w rozumieniu procesowym (sprekludowany), ponieważ jest to zarzut prawa materialnego. Na gruncie kodeksu postępowania cywilnego w ogóle przyjmuje się, że zarzut prekluzji dotyczyć może jedynie twierdzeń faktycznych, nie zaś twierdzeń dotyczących prawnego znaczenia faktów, już wcześniej powołanych lub wynikających z materiału dowodowego zebranego w sprawie (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2005 r., III CZP 26/05, OSNC 2006, Nr 4, poz. 63 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 lipca 2000 r., I CKN 290/00, nie publ., z dnia 10 września 2004 r., I PK 592/03, OSNP 2005, Nr 14, poz. 202, z dnia 12 maja 2005 r., V CK 556/04, OSP 2007, Nr 2, poz. 15, z dnia 26 stycznia 2006 r., II CK 374/05, Biul. SN 2006, Nr 5, poz. 12, z dnia 11 stycznia 2008 r., V CSK 283/06, nie publ. i z dnia 12 grudnia 2008 r., II CNP 82/08, nie publ.). Takim zarzutem jest zarzut przedawnienia, który opiera się na określonym stanie faktycznym i jest z nim związany. Może być zatem zgłoszony w każdym stanie sprawy, aż do jej prawomocnego zakończenia. (Porównaj w tym zakresie wyrok SA w B. S. z 13.02.2013 I Ca 843/12 por. wyrok SA w Łodzi z 19.03.2015 r., I ACa 1335/14), w tym także w postępowaniu apelacyjnym por. wyrok SA w Szczecinie z 07.12.2016 r., I ACa 546/16). Powyższe pomimo nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego wobec niezmiennego charakteru wskazanego zarzutu znajduje zastosowanie także w obowiązującym stanie prawnym. Tym samym zarzut przedawnienia mógł zostać skutecznie zgłoszony dopiero na terminie rozprawy.

Co do jego skuteczności wskazać natomiast należy, że zgodnie z art. 291 § 1 kp roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Treść art. 291 § 1 KP - w myśl którego roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stały się wymagalne - jest jasna i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Wynika z niej, że termin przedawnienia roszczeń ze stosunku pracy biegnie od dnia, w którym konkretne roszczenie stało się wymagalne, a nie od innego dnia. /Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 22 sierpnia 2012 r. I PK 88/12 Legalis Numer 552615/ O wymagalności zaś roszczenia decyduje chwila, kiedy uprawniony mógł zażądać spełnienia świadczenia. /I PRN 6/81 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 25-03-1981/ Wymagalność roszczeń o wynagrodzenie za pracę biegnie od dnia, w którym powinno być ono wypłacone zgodnie z terminami wypłaty wynagrodzenia /wyrok SN - Izba Pracy z dnia 12-11-2003 I PK 494/02/. Nie ma uzasadnienia sięganie do przepisów prawa cywilnego dotyczących przedawnienia roszczeń, skoro źródłem dochodzonego od pracodawcy roszczenia pracownika jest stosunek pracy. /wyrok SN - Izba Pracy z dnia 08-06-2011 I PK 212/10/.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy w pozwie z dnia 17 stycznia 2019 roku, powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 263.737,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 2 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty liczonymi dla kwoty 31.334,70 zł od dnia 2 stycznia 2018 do dnia zapłaty liczonymi dla kwoty 96.809,28 zł za okres od dnia 2 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty liczonymi dla kwoty 135.594,00 zł tytułem niewypłaconego a należnego powodowi wynagrodzenia przysługującego mu ze stosunku pracy z uwzględnieniem postanowień aneksu do umowy o pracę z dnia 1.10.2009 r. powołując się na fakt określenia części wynagrodzenia w stosunku rocznym choć płatnym miesięcznie. Powód sformułował swe roszczenie o wynagrodzenie wyłącznie za trzy lata wstecz za lata 2016-2018 Przy czym nie należy również tracić z pola widzenia, iż wypłaty roszczeń z tytułu wynagrodzenia dochodzonych w niniejszym procesie począwszy 2016 r. (których termin płatności zgodnie z regulaminem wynagradzania obowiązującym wówczas u pozwanego upływał w ostatnim dniu miesiąca a więc wymagalnych na 1 dzień kolejnego miesiąca) domagał się też już w 2018 r. kiedy to na jego wniosek z 31 lipca 2018 r. toczyło się postępowanie w sprawie zawezwania do próby ugodowej. A zatem co do tych roszczeń bieg przedawnienia

został wówczas skutecznie przerwany (art. 123 kc). Także pozostałe roszczenia dotyczące zwrotu poniesionych przez niego wydatków nie przekraczały wskazanego okresu – dotyczyły roku 2018. Tym samym nie można ich uznać za przedawnione.

Co do meritum wniesione powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota niniejszej sprawy, przy ponownym, sprowadzała się do rozstrzygnięcia czy strony obowiązywał aneks do umowy o pracę zawarty w dniu 1.10.2009 r. a co z tym idzie czy powód jest uprawniony z tytułu wykonywania pracy do wypłaty wskazanego w nim bezpośrednio wynagrodzenia i innych zagwarantowanych tam świadczeń.

Zgodnie z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, zaś pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Zatrudnienie w tych warunkach jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy i nie ma wpływu na to nazwa zawartej przez strony umowy (art. 22 § 11 kp). Nazwa umowy nie ma znaczenia, jeżeli nawiązany stosunek pracy ma cechy wskazane w art. 22 § 1 kp. (SN w wyroku z dnia 7 kwietnia 1999 r., I PKN 642/98, OSNAPiUS 2000, nr 11, poz. 417). Co więcej, nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu ww. warunków wykonywania pracy (art. 22 § 1² kp). W konsekwencji choć te same zadania (czynności) mogą być wykonywane zarówno w ramach umowy o pracę, jak i w ramach umowy cywilnoprawnej (np. umowy zlecenie), wykonywanie umowy cywilnoprawnej w sposób typowy dla stosunku pracy powoduje zmianę łączącej strony więzi prawnej (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1965 r. III PU 17/65 OSNC 1966/4/66, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2008 r. I PK 182/07 OSNP 2009/5-6/60, Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1976 r. I PZP 18/76 OSP 2010/3/25).

Przepisy kodeksu pracy nie wymagają dla ważności zawarcia umowy o pracę zachowania formy pisemnej /zob. wyrok SN z 6 października 1976 r., sygn. akt I PRN 66/76, z 20 września 1977 r. sygn. akt I PR 67/77/. Zawarcie więc umowy o pracę bez zachowania formy pisemnej nie powoduje jej nieważności. Powyższe odnieść należy również do zmian postanowień umownych w drodze aneksu.

Stosunek pracy między stronami może być kształtowany nie tylko przez jednostronne oświadczenia woli pracodawcy (np. wypowiedzenie zmieniające) czy zgodne oświadczenia woli obu stron (porozumienia między pracownikiem a pracodawcą) ale również w sposób dorozumiany. Zgodnie z poglądem SN wyrażonym w wyroku z dnia 25 lutego 2009 roku jaki zapadł w sprawie II PK 176/08 (teza 1) LEX nr 736726 zmiana warunków umowy o pracę w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia może zostać dokonana nie tylko na skutek wypowiedzenia zmieniającego, o którym mowa w art. 42 k.p., ale także na mocy porozumienia stron. Z kolei porozumienie to może zostać zawarte także poprzez czynności konkludentne. Podobny pogląd został wyrażony w wyroku SN z dnia 8 czerwca 2010 roku w sprawie I PK 16/10 LEX nr 607243, w którym SN wyraził pogląd, iż mimo nieważności zawartej umowy o pracę (nieważności niepodlegającej konwalidacji - tak, jak w przypadku naruszenia art. 203 k.s.h.) strony mogą nawiązać umowny stosunek pracy przez czynności dorozumiane, w szczególności wskutek dopuszczenia pracownika do pracy, przyjmowania pracy przez pracodawcę i realizowania takiego stosunku prawnego, który odpowiada cechom stosunku pracy określonym w art. 22 k.p. / por też (...) 74/21 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 04-11-2021/ Natomiast w wyroku z dnia 4 kwietnia 2007 roku jaki zapadł w sprawie o sygnaturze akt III PK 2/07 (OSNP 2008/9-10/127) Sąd Najwyższy wskazał, iż zależności od ustaleń faktycznych, wypłacenie pracownikowi przez pracodawcę wynagrodzenia wyższego niż określone w umowie o pracę może stanowić dorozumianą zmianę umowy albo zapłatę za pracę w godzinach nadliczbowych (art. 29 k.p. w związku z art. 60 k.c. oraz art. 151¹ i art. 151¹¹k.p.).

Aneks do umowy o pracę jest w istocie porozumieniem stron stosunku pracy, obejmującym zgodne oświadczenia woli, co do modyfikacji wszystkich lub niektórych tylko istotnych elementów stosunku pracy. W ten sposób strony mogą zmienić zarówno stanowisko pracy pracownika, a tym samym zakres jego obowiązków, mogą zmienić wysokość wynagrodzenia za pracę, czy wreszcie wymiar czasu pracy. Strony mogą zatem w ten sposób zmienić wszystkie, niektóre lub tylko jeden z istotnych elementów składających się na treść stosunku pracy. Jeżeli z treści oświadczeń woli, zwłaszcza gdy złożone zostały w formie pisemnej, bądź z przepisów prawa pracy (przede wszystkim

tw. wewnątrzzakładowych) nie wynika inaczej, zmiana poszczególnych elementów stosunku pracy jest zmianą autonomiczną w tym znaczeniu, że zmiana tylko jednego elementu nie prowadzi do automatycznej zmiany innego elementu. Dla przykładu, podwyższenie wynagrodzenia za pracę, nie prowadzi automatycznie do zmiany stanowiska pracy lub zwiększenia zakresu obowiązków. Podobnie zmiana wymiaru czasu z pełnego na niepełny nie prowadzi do automatycznego i proporcjonalnego obniżenia wynagrodzenia za pracę, jeśli strony wyraźnie tak nie postanowiły.

/III AUa 1306/15, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 listopada 2016 r LEX nr 2196258/

Zgodnie z art. 65. § 1 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu /§ 2 art. 65 kc/.

Wyraźnie więc ustawodawca przyznaje tu prymat subiektywnej metodzie wykładni, która ma pozwolić na ustalenie znaczenia, jakie obie strony nadawały składanemu oświadczeniu woli w momencie jego wyrażania, a nie z chwili dokonywania wykładni (por. wyr. SN z dnia 20 stycznia 2011 r., I CSK 193/10, Lex nr 784895). Uzasadnione jest to charakterem umów jako czynności prawnych, do dokonania których niezbędna jest zawsze zgodna wola (consensus) stron (A. Wypiórkiewicz (w:) Praktyczny komentarz do art. 65 kc).

Przy wykładni oświadczeń woli postuluje się życzliwą ich interpretację (benigna interpretatio) wspomagającą uznanie czynności prawnej za ważną. Stosowanie tej dyrektywy /favor negotii, a w odniesieniu do umów favor contractus/ oznacza preferowanie takiego znaczenia oświadczenia woli, które pozwala na utrzymanie czynności prawnej i uznanie jej za zgodną z prawem oraz skuteczną niż kwalifikowanie jej jako nieważnej czy nieskutecznej. Za przyjęciem takiej reguły przemawia przede wszystkim okoliczność, że z istoty swej oświadczenia woli składane są właśnie po to, aby wywołać określone skutki prawne. Jeżeli więc w świetle innych reguł wykładni nie da się jednoznacznie ustalić sensu oświadczenia woli, to należy przyjąć takie jego znaczenie, jakie nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego, a które pozwala osiągnąć cel składającego oświadczenie woli, przy założeniu, że jest on osobą działającą racjonalnie, a więc dobierającą efektywnie środki działania dla osiągnięcia zamierzonego celu (szerzej Z. Radwański, Wykładnia oświadczeń. Woli (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 76 i n.; M. Romanowski, Szczegółowe reguły interpretacyjne.).

Przy czym nie należy tracić pola widzenia, iż sam fakt, że oświadczenia stron umowy zawierają określone w art. 22 KP formalne elementy umowy o pracę, nie oznacza, że umowa taka jest ważna, jeżeli strony nie zamierzały osiągnąć skutków wynikających z umowy, w szczególności jeżeli nie doszło do podjęcia i wykonywania pracy /IV U 669/21 - wyrok SO Sieradz z dnia 20-01-2022/ Wobec tego jeżeli zawarta z odwołującym umowa o pracę była bezwzględnie nieważna i/ albo nie wystąpiły przesłanki dorozumianego „dopuszczenia do pracy”/ analogicznie zawarty aneks do umowy nie był przez strony nigdy realizowany, to nie mogło być mowy o nawiązaniu stosunku pracy na zasadach określonych w umowie czy w aneksie. Jeżeli umowa o pracę czy też poszczególne zmieniające ją aneksy są wykonywane w taki sposób, że nie realizuje ustawowych bądź założonych przesłanek, czyli nie realizuje się co do istoty, to nie można mówić o istnieniu umowy o pracę na tak określonych warunkach a to oznacza, że nie ma formalnoprawnych podstaw do dochodzenia jakichkolwiek roszczeń na tej podstawie.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy powód wywodził swe roszczenia w oparciu o treść aneksu do umowy o pracę z dnia 1.10.2009 r. podnosząc, iż w świetle zawartego wówczas porozumienia należnym mu było nie tylko wynagrodzenie za pracę wskazane wprost w umowie o pracę z dnia 1.10.2009 r. ale i wynagrodzenie określone na łączną kwotę roczną 136.800,- zł, płatną w równych ratach miesięcznych oraz 8.000,- zł na rok akademicki dofinansowania na prowadzenie prac badawczych/prezentacje wyników prac prowadzonych pod patronatem lub przy wsparciu pozwanej z czego wywodził obowiązek zwrotu określonych wydatków.

Z twierdzeniem tym nie sposób się zgodzić. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, że doszło do faktycznego zawarcia aneksu i jego rzeczywistej realizacji. Na wstępie podnieść należy, iż istnienie stosunku pracy między stronami i jego wykonywanie co do zasady nie jest sporne i nie było kwestionowane. Wątpliwym jest jednak na jakich warunkach w zakresie wzajemnych rozliczeń finansowych powyższe miało miejsce.

W ocenie Sądu w postępowaniu nie zostało udowodnione, iż sporny aneks datowany na ten sam dzień co umowa o pracę został faktycznie zawarty i był dla stron wiążący.

Po pierwsze, podkreślenia wymaga, iż brak jest oryginału wskazanego dokumentu a przedłożona w procesie kserokopia aneksu nie jest opatrzona nawet podpisem samego powoda. Powyższe samo w sobie budzi już zastrzeżenia co do obowiązywania wskazanego dokumentu. Gdyby w rzeczywistości był on podstawą do ukształtowania wzajemnych relacji między stronami winien on znajdować się zarówno w dokumentacji osobowej jak i innej dokumentacji kadrowej i księgowej pozwanego jako formalna podstawa do wypłaty wynagrodzenia. Tymczasem pozwany w ogóle takim dokumentem nie dysponuje, a powołani w procesie świadkowie - podpisana na dokumencie i występująca z ramienia pracodawcy J. G. okoliczności jego zwarcia w ogóle nie pamięta i zaprzecza, iż negocjowała czy choćby akceptowała zastrzeżone w nim warunki. Co prawda jakiś aneks do umowy o pracę był pierwotnie wymieniony w spisie dokumentów w aktach osobowych powoda i został następnie z niego wykreślony, lecz powyższa okoliczność może wskazywać nie tylko na to, co sugeruje powód, że miał być on podstawą ukształtowania wzajemnych relacji między stronami, ale także i to że jego wykreślenie go ze spisu mogło być konsekwencją tego, że z takiego ukształtowania wizji prawnej łączącej strony umowy pracę ostatecznie zrezygnowano (zwłaszcza że dokument nie był opatrzony podpisem powoda). Tym samym z samego faktu wykreślenia go ze spisu dokumentów w aktach osobowych powoda nie sposób wyrodzić jakichkolwiek jednoznacznych i wiążących skutków prawnych. Do tego nie sposób ustalić jakiej treści aneks pierwotnie w aktach osobowych się znajdował. Można by bowiem teoretycznie rozważyć, iż przedstawiony aneks był jedynie propozycją do negocjacji, czy nawet jedną z takich propozycji przesłaną powodowi w formie faksu czy załącznika do maila. Nota bene – to mogłoby wyjaśnić przyczynę nieprzedstawienia jego oryginału czy potwierdzenia go przez pełnomocnika „za zgodność” – w takim bowiem przypadku sam powód oryginałem nie dysponuje.

Po drugie, uznając w świetle wyżej opisanej regulacji prawnej, iż do zmiany warunków pracy może dojść także w drodze porozumienia stron w sposób konkludentny nawet bez formalnego oparcia na jakimkolwiek dokumencie, Sąd zbadał w procesie czy określone spornym aneksem postanowienia były faktycznie przez strony respektowane, realizowane i doszedł do przekonania, iż dostępny w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na takie przyjęcie.

Podkreślenia wymaga, iż złożone w procesie karty wynagrodzeń i potwierdzenia przelewów za okres 2009-2019 potwierdzają, że powodowi z tytułu współpracy z pozwaną konsekwentnie przekazywano wynagrodzenie za pracę w wysokości 2.100,- zł brutto nadto kwoty określone w łączących strony umowy o przekazanie praw autorskich. Co już podkreślono Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, iż żadnych umów o dzieło o przekazanie praw autorskich z pozwaną nigdy nie podpisywał i nie realizował a podstawą rozliczeń była tylko i wyłącznie umowa o pracę na warunkach określonych w spornym aneksie. Zaznaczyć należy, iż powód konsekwentnie otrzymywał od pozwanej wynagrodzenie rozbite na dwa składniki z umowy o pracę i ze wskazanych umów. W okresie gdy wskazane umowy nie obowiązywały tj. do 1.10.2010 od miesiąca sierpnia 2017 r. powód otrzymywał tylko i wyłącznie wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę w wysokości 2.100,- zł tj. wynikające z umowy „podstawowej” a nie z aneksu. Dodatkowo kwoty z umów o dzieło różniły się w poszczególnych latach a powód nigdy wcześniej nie kwestionował prawidłowości ich naliczenia. Przesłuchani w procesie świadkowie (wiarygodności zeznań, których powód w żaden sposób nie podważył) zwłaszcza Ł. S. i T. K. potwierdzili, iż powód w okresie współpracy z pozwaną obok umowy o pracę z (...) na stanowisku profesora realizował też umowy o przeniesienie praw autorskich do afiliowanych przez uczelnię utworów tj. odpowiednich publikacji. Wyżej wymienieni nie mieli żadnych wątpliwości, że na wynagrodzenie powoda składało się nie tylko wynagrodzenie ze stosunku pracy – niewielkie z uwagi na wymiar realizowanego pensum 120 godzin, ale też wynagrodzenie strictly związane z realizacją umów o dzieło tj. dodatkowo zmienne wynagrodzenie związane z rezultatami pracy naukowej. Jak zgodnie wskazywali dodatkowe wynagrodzenie wynikało z umowy towarzyszącej związanej z publikacjami – umów o przeniesienie praw autorskich. Sąd zatem uznał za nieuzasadnione twierdzenia powoda, iż współpracę z pozwaną realizował tylko i wyłącznie w oparciu o umowę o pracę w oparciu o rzekomo zawarty w dniu podpisania umowy o pracę aneks.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał nie potwierdza też, że jakiegokolwiek inne postanowienia aneksu były wprost przez strony realizowane. Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na to że: prowadził i z

tytułu prowadzenia zajęć w O. otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 1000 zł/ dzień, że w przypadku uzyskania grantu obciążenie z tytułu kosztów pośrednich, administracyjnych, itp. wynosiło 17,5% kosztów projektu, w końcu, iż otrzymywał 8.000,- zł na rok akademicki dofinansowania na prowadzenie prac badawczych/prezentacje wyników prac prowadzonych pod patronatem lub przy wsparciu (...). Jednocześnie powód co niesporne (co także już sygnalizowano) otrzymywał określone środki w ramach realizacji programów E. czy na pokrycie kosztów czy dofinansowanie wyjazdów naukowych konferencji. Jednakże brak podstaw do uznania – brak na to dowodów – iż powyższe stricte było pochodną zawarcia spornego aneksu. Zaznaczyć należy, iż już w świetle obowiązujących w spornym okresie w (...) regulaminów pracy i regulaminów wynagradzania powód mógł wykonywać dodatkowe prace, w tym w ramach projektów badawczych i dydaktycznych finansowane ze źródeł zewnętrznych (m.in. projektów) za co przysługiwało mu dodatkowe wynagrodzenie. Z. się również, iż w 2017 r. podstawą rozliczeń z programu E. była zupełnie odrębna umowa (...) Finlandia, która jednak ze względów zdrowotnych leżących po stronie powoda nie była zrealizowana. Nadto nie należy tracić z pola widzenia, iż zwrot wydatków poniesionych na publikacje czy prezentacje afiliowanych utworów rekompensowany był wynagrodzeniem z umów o przeniesienie praw autorskich. Tym samym wyłącznie z faktu, iż powód otrzymywał pewne środki na pokrycie kosztów związanych z realizacją programu E. czy zwroty uznanych za uzasadnione przez uczelnię kosztów poszczególnych konferencji naukowych nie można wywieść prostego wniosku o obowiązywaniu aneksu ze wszystkimi jego konsekwencjami, skoro pozostałe okoliczności sprawy wskazują na okoliczności przeciwne.

Znamiennym jest również, że powód w okresie od 1.10.2009 r. do chwili zwarcia pierwszej umowy o przekazanie praw autorskich w dniu 1.10. (...), mimo jak twierdzi obowiązywania spornego aneksu i wobec faktu wypłaty wynagrodzenia jedynie w kwocie 2.100,- brutto, nigdy nie domagał się od pozwanego zwrotu różnicy w wynagrodzeniu za pracę za ten okres czy choćby wyjaśnień w tym przedmiocie. Nadto wytaczając pozwanemu proces o odszkodowanie za nieusprawiedliwione wypowiedzenie umowy o pracę w 2017 r. określając wysokość należnego mu odszkodowania odwołał się jedynie do wynagrodzenia z umowy o pracę w wysokości 2.100,- zł a nie z uwzględnieniem kwot wynikających także z aneksu. Powyższe oprócz braku znamion realizacji spornego aneksu przekonuje Sąd o tym, iż powód wiedział o tym, że wskazany aneks ostatecznie nie został wdrożony (strony co najwyżej prowadziły negocjacje w tym przedmiocie) a podstawą wzajemnych rozliczeń stron były umowa o pracę w wersji podstawowej z dnia 1.10.2009 r. i kolejno zawierane umowy o przeniesienie praw autorskich.

W świetle powyższego żadne z żądań powoda czy to dotyczące zasądzenia kwoty 263.737,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi tytułem wyrównania niewypłaconego a należnego powodowi wynagrodzenia przysługującego mu ze stosunku pracy, czy to dotyczące zapłaty kwoty 6.520,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez powoda w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków pracowniczych, które nie zostały zrekomensowane przez pracodawcę, a i w konsekwencji powyższego kwoty 3.369,00 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z odzyskiwaniem ww należności, wobec braku obowiązywania i braku realizacji spornego aneksu do umowy o pracę z dnia 1.10.2009 r. nie mogą zostać uwzględnione. Skoro bowiem aneks ten w świetle ujawnionej w procesie woli stron i ich postępowania nigdy nie był realizowany co do istoty, brak było formalnoprawnych podstaw do dochodzenia jakichkolwiek roszczeń na tej podstawie.

W ocenie Sądu brak było też podstaw do zrekomensowania powodowi poniesionych wydatków: kwoty 134,39 euro - 578 złotych, stanowiącej koszt poniesiony w związku z służbowym wyjazdem naukowym na (...) w (...), kwoty 250 euro - 1.075 złotych, stanowiącej równowartość pięciu diet wyjazdowych na (...) w (...); kwoty 396 złotych i 348,06 dolarów kanadyjskich - 962,00 złotych, stanowiących koszt poniesiony w związku z uczestnictwem w seminarium naukowym w K.; kwoty 137,85 dolarów kanadyjskich - 381,00 złotych, stanowiącej koszt przygotowania materiałów szkoleniowych dla studentów (...) Akademii (...) oraz zabezpieczenia praw autorskich;

kwota 2.779,80 złotych, stanowiącej koszt prowadzenia strony internetowej, obejmujący utrzymanie domeny, hosting, w dwóch wersjach językowych oraz rocznej aktualizacji i kwoty 349,00 złotych, stanowiące koszt zakupu notebooka będącego narzędziem pracy powoda wprost w oparciu o przepisy regulaminu pracy i regulamin wynagradzania.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż po pierwsze takiego roszczenia powód wprost nie sformułował wywodząc wskazane roszczenia w oparciu o treść spornego aneksu. Po drugie nawet gdyby uznać, iż powyższe ma wyłącznie źródło w niewątpliwie łączącym strony stosunku pracy to i tak zasadności i celowości poniesienia tych wydatków powód nie udowodnił, a to na nim zgodnie z zasadą wynikająca z art. 6 kc spoczywał w tym zakresie ciężar dowodu. Podnieść należy, iż w świetle poczynionych ustaleń strona pozwana zwracała pracownikom wydatki w ramach programów np. E. czy koszty wyjazdów na inne konferencje gdy wiązało się to z poleceniem służbowym lub wynikało z faktu realizacji zaakceptowanego projektu. Powód co nie było kwestionowane otrzymywał wskazane zwroty w uzgodnionej wysokości i nie wykazał, iż w sposób nieuprawniony nie zwrócono mu kosztów ponad te uzgodnione wydatki. Nie należy też zapominać, iż koszty wynikające z zabezpieczenia praw autorskich i związane z publikacjami były kompensowane odrębnie zawartymi umowami o dzieło. W procesie nie wykonano też, iż pozwana była zobligowana do zwrotu kosztów przygotowania materiałów szkoleniowych, prowadzenia strony internetowej-utrzymania domeny, zwrotu kosztów zakupu notebooka będącego narzędziem pracy, czy naprawy prywatnego komputera. Powód uzasadniał powyższe roszczenia twierdzeniem, iż koszty te pokrywane są zwyczajowo i otrzymuje ich zwrot u innego pracodawcy. Powyższe w ocenie Sądu nie ma jednak żadnego przełożenia na stosunki z pozwaną skoro obowiązek pokrycia tych kosztów nie ma swego źródła w stosunku pracy i obowiązujących u pozwanej aktach wewnętrzzakładowych.

Roszczenia powoda pozostają zatem, w całości nieuzasadnione.

Oceny w tym przedmiocie nie zmienia argument powoda, iż okoliczność istnienia obok umowy o pracę umów cywilnoprawnych musi być oceniana jako optymalizacja w zakresie kosztów zatrudnienia. W ocenie powoda pozwany dążył do ominięcia przepisów dotyczących ubezpieczeń społecznych i nie odprowadzał składek do ZUS za pełne wynagrodzenie powoda. Tymczasem nawet zawarcie umowy cywilnoprawnej z osobą trzecią, w sytuacji gdy pracę w ramach takiej umowy określony podmiot wykonywał na rzecz własnego pracodawcy i wyżej wymieniony pracodawca uzyskiwał rezultaty tej pracy (unikając obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy oraz ubezpieczeń społecznych) sprawia, iż w takiej sytuacji skutkiem uznania osoby wskazanej w art. 8 ust 2 a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika jest objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym rentowym i chorobowym i wypadkowym jak pracownika nawet wówczas gdy umowa cywilnoprawna samoistnie nie poosiągałaby za sobą skutku w postaci obowiązku podlegania ubezpieczeniu społecznemu.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż powyższa argumentacja odnosi się wprost do kwestii obowiązywania umów o dzieło umów o przeniesienie praw autorskich, (których zawarcie w procesie powód kwestionował), nie zaś obowiązywania spornego aneksu. Przedmiotem niniejszego procesu nie są roszczenia wynikające z faktu zawarcia umów o dzieło w odniesieniu do istniejącego stosunku pracy a stricte aneksu z dnia 1.10.2009 r. a zatem kwestia jak winno być traktowane zawarcie wskazanych umów i to jeszcze w odniesieniu ubezpieczeń społecznych pozostaje bez jakiegokolwiek wpływu na wynik rozstrzygnięcia. Innymi słowy nawet jeśli pracodawca unikał obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy oraz ubezpieczeń społecznych zawierając z powodem umowy o przeniesienie praw autorskich (co na gruncie rozpoznawanej sprawy nie jest i nie może być analizowane) to i tak nie ma to znaczenia dla oceny stwierdzenia obowiązywania lub nie aneksu do umowy o pracę z dnia 1.10.2009 r. i skutków tego stanu rzeczy.

Mając z kolei na uwadze argumentację powoda w kontekście zniżenia jego wynagrodzenia w odniesieniu do przepisów obowiązującego w pozwanej regulaminu wynagradzania czy przepisów Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 września 2018 r. (Dz.U.2018.1838) w sprawie wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla profesora w uczelni publicznej, wskazać należy na brak możliwości uwzględnienia żądania powoda na innej podstawie prawnej niż wskazana w pozwie.

Brak było możliwości by rozpoznać sprawę także jako dotyczącą wywodzonego z art. 18 kp roszczenia o zapłatę brakującej części wynagrodzenia – o wyrównanie tego świadczenia, przy uznaniu, że roszczenie ma charakter rekompensujący uszczerbek w postaci różnicy pomiędzy świadczeniami otrzymanymi a świadczeniem jakie powód

powinien otrzymać uwzględniając czy to treść regulaminu wynagradzania czy wskazanych przepisów rozporządzenia. Podkreślenia wymaga, iż jakkolwiek Sąd nie jest związany podstawą prawną żądania, to jednak jest związany wskazanymi przez stronę powodową okolicznościami faktycznymi, które stanowią jego uzasadnienie. Przepis art. 321 § 1 KPC wyraża bowiem kardynalną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, według której sąd związany jest żądaniem zgłoszonym przez powoda w powództwie, a więc nie może wbrew żądaniu powoda art. 187 § 1 pkt 1 KPC zasądzić czegoś jakościowo innego albo w większym rozmiarze, czy też zasądzić powództwo na innej podstawie faktycznej niż wskazana przez powoda. Przewidziane w art. 321 KPC związanie sądu żądaniem, poza wyjątkiem zawartym w art. 477¹ KPC, ma w procesie charakter bezwzględny i oznacza przywrócenie należytej rangi zasadzie dyspozycyjności. Podkreślić przy tym należy, że związanie sądu granicami żądania obejmuje nie tylko związanie co do samej treści (w tym przypadku wysokości) żądania, ale także co do uzasadniających je elementów motywacyjnych. (I AGa 106/18 - wyrok SA Szczecin z dnia 17-05-2018). Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad to żądanie. Przepis art. 321 § 1 KPC daje wyraz tradycyjnej zasadzie wyrokowania statuującej zakaz orzekania ponad żądanie, a także zasadzie dyspozycyjności, która przejawia się w tym, że sąd jest związany granicami żądania powództwa (*ne eat iudex ultra petita partium*) i nie może w tym wypadku dysponować przedmiotem procesu przez określenie jego granic niezależnie od zakresu żądania ochrony przez powoda. Stąd też obowiązkiem strony inicjującej proces pozostaje wyraźne sformułowanie żądania, zdefiniowanego w opisany wyżej sposób, które to żądanie wyznacza tym samym granice kognicji sądu. (I AGa 158/18 - wyrok SA Szczecin z dnia 17-10-2018)

Tym samym choć Sąd nie jest związany podstawą prawną podaną przez powoda i powołaną podstawą faktyczną w tym znaczeniu, iż może być ona kwalifikowana według różnych podstaw prawnych, nie oznacza to jednak, że wskazanie podstawy prawnej roszczenia, pozostaje bez wpływu na przebieg i wynik sprawy, bo pośrednio określa, jakie są istotne okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie pozwu. Podkreślić należy, iż pełnomocnik powoda zobligowany przez sąd do zajęcia stanowiska w tym przedmiocie jasno wskazał że argument dotyczący minimalnego wynagrodzenia profesora ewentualnie wynagrodzenia z regulaminu są to jedynie argumenty dotyczące tego, iż wynagrodzenie powoda z całą pewnością powinno być wyższe. Nie jest to zmiana przedmiotowa powództwa. Powód nadal dochodzi wynagrodzenia w oparciu o umowę wskazaną w pozwie. Tym samym Sąd w świetle klarownych żądań strony nie był uprawniony do orzekania w przedmiocie wyrównania wynagrodzenia powoda do poziomu wynagrodzenia z regulaminu czy minimalnego wynagrodzenia profesora, ponad podstawę faktyczną wskazaną i odpowiednio umotywowaną przez stronę reprezentowaną przed profesjonalnego pełnomocnika.

Na marginesie jedynie dla porządku z uwagi na szeroka argumentację strony powodowej tym zakresie wskazać należy, iż wynagrodzenie za pracę profesora w regulaminach wynagradzających u pozwanego określono na przestrzeni lat w sposób widełkowy: od minimalnego wynagrodzenia do kwoty 20.000,- zł zaś powyższe rozporządzenie odnosi się do wynagrodzenia minimalnego profesora uczelni publicznej a (...) niewątpliwie taką nie jest. Analiza systemowa regulaminu wskazuje, iż określenie „minimalne wynagrodzenie” nie dotyczy oceny podanej następnie kwoty, ale samo stanowi o wysokości wynagrodzenia (bez podawania kwoty, która jako minimalna może się zmieniać na przestrzeni lat bez konieczności zmiany regulaminu). W przekonaniu tym utwierdza sąd porównanie wynagrodzeń dla innych stanowisk, w przypadku niektórych są określone dwie kwoty: minimalna i maksymalna, a w przypadku pozostałych również dwie kwoty, z których jedna wskazana jest opisowo – jako „minimalne wynagrodzenie). W konsekwencji uwzględnienie zasadności żądań powoda w zakresie wyrównania należnego wynagrodzenia za pracę nawet na tej podstawie nie jest oczywiste.

Reasumując w świetle dostępnych w sprawie dowodów brak podstaw do uznania iż sporny aneks do umowy o pracę z dnia 1.10.2009 r. dotyczący stosunków stron został ważnie zwarty i był w jakikolwiek sposób realizowany. W sprawie nie wykazano by warunki współpracy między stronami były inne niż wynikające wprost z pierwotnie zawartej umowy o pracę następnie zaś dodatkowo umów o przeniesienie własności praw autorskich.

Wobec powyższego na podstawie przepisów powołanych, Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu w pkt 2 wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., w zw. § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800) biorąc pod uwagę wartość zgłoszonych w procesie roszczeń.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

18 VII 2022 roku.